

Solemnitat de la mare de Déu de Montserrat – Octava de Pasqua

Homilia del P. Abat Josep M. Soler

27 d'abril de 2014

Ac 1, 12-14; 1Pe 1, 3-9; Jo 20, 19-31

Estimat Sr. Bisbe de Girona, estimats germans i germanes:

Vuit dies després del diumenge de Pasqua –ho celebrem avui–, Jesús es tornà a manifestar ressuscitat als seus deixebles. Ens ho acaba de proclamar el diaca, en aquesta jornada joiosa per la capvuitada del diumenge de la Resurrecció del Senyor i per la Solemnitat de la Mare de Déu de Montserrat.

La primera lectura ens ha mostrat la comunitat apostòlica reunida amb Maria, meditant els fets de Jesús i recollits en pregària. El do de l'Esperit Sant que el Senyor va fer als deixebles, segons l'evangeli que acabem d'escoltar, els aportà joia i pau, i els donà força per ser testimonis del perdó i de l'obra salvadora i donadora de vida que Jesús havia dut a terme amb les ferides de la seva passió; unes ferides esdevingudes glorioses en la resurrecció. Fruit d'aquesta missió de testimoniar l'evangeli, és la nostra fe. Il·luminats interiorment per l'Esperit Sant, hem acollit la paraula dels Apòstols, testimonis oculars de Jesús, i hem cregut en ell. Per això ens omple de joia la benaurança que escoltàvem al final de l'evangeli d'avui: *feliços els qui creuran sense haver vist*. Sí, creiem en Jesucrist sense haver-lo vist. Per això, ens podem ben aplicar aquelles paraules de la primera carta de sant Pere que escoltàvem a la segona lectura: *Vosaltres sense haver vist el Crist, l'estimeu, i des d'ara, perquè heu cregut en ell, sense haver-lo vist, esteu plens d'una alegria tan gran i gloriosa que no hi ha paraules per a expressar-la, ja*

És aquesta la raó de la nostra alegria pasqual: sense haver-lo vist, però confiant en els testimonis que el van veure, creiem en ell i l'estimem.

que teniu segura, com a fruit de la vostra fe, la salvació de les vostres ànimes. És aquesta la raó de la nostra alegria pasqual: sense haver-lo vist, però confiant en els testimonis que el van veure, creiem en ell i l'estimem sense voler-li anteposar res (cf. RB 4, 21) perquè ell no ha anteposat res a nosaltres, ni la seva condició divina (cf. Fl 2, 6).

Maria també va ser proclamada *fel·liç* per haver cregut, i va veure com s'anava complint tot el que el Senyor li havia anunciat (cf. Lc 1, 45). Va poder conèixer Jesús d'una manera excepcional; per la seva experiència de mare, coneixia la seva manera de ser, les seves paraules i les seves actuacions en la infantesa, en l'adolescència i en la majoria d'edat. I, com a creient i deixeble, tenia un coneixement interior de totes les coses que es referien a ell (cf. Lc 2, 51). Ella n'era testimoni en la comunitat apostòlica aplegada a Jerusalem.

I espiritualment n'és testimoni, encara, per a la nostra Església i per als nostres conciutadans des d'aquests cims de Montserrat. Avui la lloem perquè aquell que va portar en el seu cor i en el seu ventre, ha ressuscitat tal com havia dit. I li agraïm la seva sol·licitud maternal, d'amor i d'intercessió, sobre l'Església que peregrina a Catalunya, i sobre el nostre Poble del qual és Patrona. Que, tal com ens ensenyà a demanar el Venerable bisbe Torras i Bages, ella ens ajudi a viure aquella fe que enfonsa les muntanyes, omple les valls i fa planer el camí de la vida i, traient tot esperit de discòrdia, ens ajunti tots amb cor de germans (cf. Visita espiritual). A més, en el moment tan particular que viu Catalunya, avui en aquest lloc des d'on ella la protegeix, li encomanem totes les persones que viuen i treballen a la nostra terra, totes les que pateixen per raó de la manca de recursos, de malaltia, de solitud; li encomanem el nostre present i el nostre futur com a Poble, i li demanem que ens ajudi a avançar segons els principis de la justícia i dels drets de les persones i dels pobles, amb respecte envers tothom.

Coincidint amb la nostra festa de la Mare de Déu de Montserrat, l'Església reconeix la santedat de dos papes del nostre temps. Joan XXIII i Joan Pau II.

Aplegats en aquesta basílica, amb la presència espiritual de Maria, feta present en la Santa Imatge de la nostra Moreneta, d'alguna manera som continuadors de la primera comunitat apostòlica aplegada entorn de Maria. I, per tant, som també enviats a anunciar la persona de Jesús i el seu evangeli alliberador; som enviats a ser testimonis d'esperança, de l'esperança que prové d'estimar i de conèixer Jesucrist.

En aquesta octava de pasqua i coincidint amb la nostra festa de la Mare de Déu de Montserrat, l'Església reconeix la santedat de dos papes del nostre temps. Joan XXIII i Joan Pau II. Ens omple de satisfacció pensar que tots dos han estat pelegrins de Montserrat, que tots dos han pregat intensament, amb gran recolliment, davant la nostra Moreneta, i que tots dos han dit una paraula sobre el nostre monestir i el nostre santuari. És just de recordar-ho breument avui.

Joan XXIII, abans de ser elegit papa i essent Patriarca de Vènècia, va ser a Montserrat el 27 i 28 de juliol del 1954 (avui precisament farem servir el calze amb el qual ell va celebrar l'Eucaristia al Cambril de la Mare de Déu). I escriví en el seu diari: “vaig poder adonar-me de la importància d'aquest monestir, ‘obra admirable a la vista’, lloc de pregària, d'estudi, d'art”. I, ja Papa, va comentar que es recordava molt de Montserrat i d'aquella Mare de Déu que somriu, tot al·ludint a l'expressió dels llavis de la Santa Imatge (cf. H. Ragner, *Sapientia cordis. De Roncalli a Joan XXIII*. Montserrat, 2004, p.14-15).

Joan Pau II, poques setmanes després de la seva elecció a la Seu de Pere, saludant un grup de monjos, va relacionar Montserrat amb Czestochowa, tant en la seva dimensió religiosa com en la seva dimensió patriòtica. Arribà en peregrinació al nostre Santuari el 7 de novembre del 1982, amb una climatologia molt dolenta (la casulla que porto és un do que ens va fer aquell dia). Va afirmar que “Mont-

serrat figura en la sèrie de santuaris” que són “signes de Déu en la seva irrupció en la història humana”. I es va adreçar als monjos i als escolans invitant-nos a viure a fons la pregària i la dimensió pastoral a favor dels pelegrins. Parlant de la nostra Santa Imatge, va dir: “la Mare de Déu de Montserrat asseguda al seu tron, amb el Fill als genolls”, està “esperant de poder abraçar amb ell [Jesús] tots els seus fills”. I finalment, adreçant-se al Pare del cel va pregar: “Us demanem que en aquesta basílica atorgueu abundantament la pau, la concòrdia i el goig” a tots els pelegrins i que aprenguin “a modular la marxa segons l’exemple de Maria” (cf. Homilia a *Documents d’Església*, 1982 (1283-1288)). També Joan Pau II recordà sempre el seu pelegrinatge a Montserrat i el mal temps que hi va trobar.

Avui ens alegrem per la seva canonització i demanem la seva intercessió perquè sapiguem fer de Montserrat un lloc de recerca de Déu i d’acolliment. I perquè tant els qui hi vivim com els pelegrins aprenguem a modular la nostra vida segons l’exemple de Santa Maria; és a dir, confiant en Déu, traduint en el dia a dia l’Evangeli de Jesús i servint els altres, tal com Maria va fer.

L’eucaristia ens en dona la força i ens omple de la mateixa joia pasqual que amarava el cor de la Mare de Déu mentre acompanyava l’Església naixent i que, assumpta a la glòria de Jesucrist, l’amara, encara, en la seva sol·licitud per tot el Poble de Déu.